

Μηνιγγίτιδα

Τι είναι

Η μηνιγγίτιδα είναι φλεγμονή των μεμβρανών που περιβάλλουν τον εγκέφαλο και τον νωτιαίο μυελό. Μπορεί να οφείλεται σε βακτήριο, ιό ή μύκητα. Άτομα κάθε ηλικίας μπορούν να προσβληθούν από μηνιγγίτιδα, αν και συχνότερα εμφανίζεται σε ενήλικες άνω των 60 ετών και εφήβους-παιδιά μικρότερα των 15 ετών (εξ αυτών σχεδόν τα μισά είναι κάτω των 4 ετών).

Τα άτομα υψηλού κινδύνου για να εμφανίσουν βακτηριακή μηνιγγίτιδα έχουν επηρεασμένο ανοσοποιητικό σύστημα (άμυνα εναντίον των λοιμώξεων), όπως ασθενείς με σπληνεκτομή κρανιοεγκεφαλική βλάβη, καρκίνο, αλκοολισμό ή σακχαρώδη διαβήτη. Όσοι ζουν σε στρατόπεδα ή φοιτητικές εστίες έχουν μεγαλύτερη πιθανότητα να προσβληθούν από μηνιγγίτιδα.

Τι την προκαλεί

Τα αίτια είναι πολλά (βακτήρια, ιοί, μύκητες, χημικές ουσίες, φάρμακα, νεοπλασμάτα). Τα συνηθέστερα βακτήρια είναι τα *Neisseria meningitidis*, *Haemophilus influenzae*, *Streptococcus pneumoniae*, *Listeria monocytogenes*, *Escherichia coli*, *Klebsiella species* και *Streptococcus group B*. Τα βακτήρια διαχέονται εισερχόμενα δια της αναπνευστικής οδού και των φαρυγγικών εκκρίσεων (βήχας, φιλιά).

Συμπτώματα

Στους ενήλικες τα συμπτώματα είναι υψηλός πυρετός, σοβαρή κεφαλαλγία και ακαμψία του αυχένα που εξελίσσονται σε μερικές ώρες. Άλλα άτομα εμφανίζουν ναυτία, εμέτους, φωτοευαισθησία, κακοδιαθεσία, μυαλγίες, αρθραλγίες και συσπάσεις των μυών τύπου σπασμών. Μπορεί επίσης να εκδηλωθούν διαταραχή του προσανατολισμού, σύγχυση, υπνηλία, απώλεια των αισθήσεων και εξάνθημα.

Τα παιδιά μπορεί να εκδηλώσουν πυρετό, έντονο κλάμα, ρουθούνισμα και κόπωση: δεν τρώνε, είναι άρρωστα, τεντώνουν (σαν τόξο) την πλάτη ή τον αυχένα και έχουν ωχροό δέρμα με κηλίδες και εξάνθημα. Τα νεογνά και τα μωρά μπορεί να είναι μόνον νωθρά, ευερέθιστα, να κάνουν εμετό ή να μην τρώνε ως συνήθως, δηλαδή μπορεί να μην εμφανίζουν την κλασική συμπτωματολογία.

Διάγνωση

Ο ιατρός θα θέσει τη διάγνωση διαπιστώνοντας την παρουσία βακτηρίων σε δείγμα υγρού από το νωτιαίο μυελό που έχει ληφθεί με παρακέντηση. Στην παρακέντηση, μια βελόνα εισάγεται στο κατάλληλο σημείο στην περιοχή της οσφύος (στη μέση) και αναρροφάται υγρό από τον μυελό. Ο ιατρός μπορεί επίσης να ζητήσει αιματολογικές εξετάσεις και απεικονιστικές εξετάσεις.

Αντιμετώπιση

Απαιτείται νοσοκομειακή νοσηλεία με χορήγηση αντιβιοτικών ενδοφλεβίως, πολλών υγρών και ανάπαυση. Μπορεί να χρειαστεί συνεργασία με νευρολόγο (ιατρό ειδικό στις νευρολογικές παθήσεις) ή λοιμωξιολόγο (ιατρό ειδικό στην αντιμετώπιση των λοιμώξεων). Τα περισσότερα άτομα συνήθως αναρρώνουν πλήρως από τη μηνιγγίτιδα. Η ανάρρωση μπορεί να διαρκέσει 2-3 εβδομάδες ή και περισσότερο.

Τα ΠΡΕΠΕΙ και τα ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ

- ✓ **ΠΡΕΠΕΙ** να κατανοήσετε τη σημαντικότητα της μηνιγγίτιδας. Είναι επείγουσα ιατρική κατάσταση που απαιτεί άμεση κινητοποίηση και θεραπεία.
- ✓ **ΠΡΕΠΕΙ** να καλέσετε τον ιατρό σας εάν εμφανίσετε συμπτώματα μηνιγγίτιδας.
- ✓ **ΠΡΕΠΕΙ** να γίνεται ο προτεινόμενος εμβολιασμός για την πρόληψη της βακτηριακής μηνιγγίτιδας.
- ✓ **ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ** να ξεχνάτε το γεγονός ότι τα άτομα που έχουν έρθει σε στενή επαφή με πάσχοντες από μηνιγγίτιδα από *N. meningitis* πρέπει να λάβουν αντιβιοτικά ως προφύλαξη.